

Když se ve škole střílí

Text a foto QK

Netuctový výcvik SWTT v Karlových Varech, zakončený organizačně náročnou závěrečnou modelovou situací, si kladl za cíl zážitkovou formou co nejvíc přiblížit všem účastníkům událost, při níž je nezbytné udržet chladnou mysl a reagovat racionálně. Tím se všem kolem rapidně zvyšuje šance na přežití.

Šlo o řešení krajně mimořádné situace, při níž jsou děti a pedagogové konfrontováni s nebezpečným pachatelem. S lidskou zrůdou, která vnikne s puškou mezi děti a začne po chodbách a učebnách kolem sebe bezhlavě střílet. Vedení zdejší městské policie se tak rozhodlo reagovat na jevy, které jsou nejen v zámoří, ale i v Evropě naneštěstí stále čtenější.

Cílem bylo co nejlépe ověřit, jak odolné vůči stresu mohou být v praxi různé „emergency“ scénáře. Současně šlo o to, důkladně prověřit všechny nezbytné činnosti, které by zákonitě byly ve skutečnosti vykonávány pod obrovským tlakem, jenž by byl dozajista vyvinut na zakročující složky v takovýto hraničně vypjatých okamžicích. Účastníci dvoudenního školení zde rychle pochopili, že realita by nepochybně byla velmi odlišná od toho, co sledujeme v akčních filmech. V průběhu přípravy i při následném cvičení se skutečně povedlo velmi přirozeným

způsobem nastavit co nejfunkčnější systémová opatření, která by jednou mohla v takové tragické situaci přispět k záchraně co nejvíc životů.

Cílem bylo nasimulovat v reálném světě žel již obvyklou situaci s masovým vrahem, který svou agresi zaměří na ty nejnevinnější – tj. děti. Učitelé a žáci tří vybraných tříd nejprve prošli základním proškolením, jak se v podobné krizové situaci nejlépe zachovat, a potom intenzivně procvičili veškeré scénáře spolu se strážníky jednotky místního PCO. Bezprostředně potom následoval briefing s pedagogickými pracovníky, aby byly co nejlépe aplikovány funkční postupy a systematické kroky, které jsou v současnosti zaváděny zejména v USA na školách, univerzitách a kempusech.

Jde o to zamknout, zatarasit vchod, zhasnout, ztišit telefony a zůstat co nejtíšeji v koutě, který lze jen obtížně zasáhnout střelbou z chodby. V takových situacích jde i střílející osobě především o čas – i masovému vrahovi je jasné, že policejní složky jsou na cestě, a zpravidla se snaží najít co nejdostupnější cíle. Velké dvoubarevné číslo v okně učebny je viditelné i zvenku bezpečnostními silami a dává dobrou představu o umístění jednotlivých tříd. Jeho otočení červenou barvou ven namísto „klidové“ zelené značí, že právě zde jsou lidé v nouzi.

Je zapotřebí se připravovat i na tu nejzoufalejší situaci, kdy nelze dělat nic jiného, než jen bojovat o holý život. Na vraždící osobu po vstupu do učebny letí do obličeje hozená židle a plno jiných předmětů. Poté, co se učitel snaží střelce strhnout na zem, jej pak zalehnutím znehybnují další a další žáci. I to patří mezi zejména americkou praxí ověřené osnovy nouzových opatření, která mají nejen minimalizovat lidské ztráty, ale také pokud možno co nejvíc zracionalizovat chování žáků, učitelů i vedení školských zařízení v těžko představitelných momentech, kdy se někdo rozhodne zabít kolem sebe co nejvíc lidí.

Vzhledem k systému *nouzových tlačítek*, která jsou v současnosti na karlovarské školy v rámci projektu

